

В і с т і Української Католицької Парохії Святої Покрови

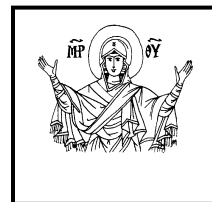
St. Mary's Church Bulletin

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2

Parish Tel. 675-8244

Pastor: Fr. Peter Bodnar

Assistant: Fr. Marian Struc Tel.: 670-2461

DIVINE LITURGY: **SUNDAYS:** 9:15 a.m. (Ukrainian) & 11:00 a.m. (English) **SATURDAYS:** 4:00pm

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca www.saintmarysudbury.com

Confession:

before liturgies or upon request.

Сповідь:

перед св. Літургією і за домовленням.

Baptisms & Marriages:

by prior arrangement (at least 1 year before the marriage date), through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick.

Please notify the office if a member of your family is in the hospital, or if you know someone who needs a visit.

February 5, 2012

Неділя Митаря і Фарисея

Publican & Pharisee Sunday

Gospel: Luke19:1-10

[The Divine Liturgy: An Anthology for Worship](#); Tone 1 - 329 and page 602

Hymns: Beginning – 982 – God Eternal

Communion – 966 – Take Ye the Body of Christ

At the end – 968 - Fill All Creation

Liturgical Celebrations

Monday	9:30 am	Health and salvation of Fedor Jackiw - wife
Tuesday	9:30 pm	No Divine Liturgy
Wednesday	9:30 am	Divine Liturgy
Thursday	9:30 am	+Irene Boyuk – Mary Ann Zufferli
Friday	9:30 am	+Mike Skoratko – Mr. Mrs. B. Kramarchuk
Saturday	9:30 am	No Divine Liturgy
	4:00 pm	Divine Liturgy
Sunday	9:15 am	Divine Liturgy
	11:00 am	Divine Liturgy

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ НА КОНЦЕРТ - Народнього артисти України Богдана Сташківа і заслуженого артисти України Миколи Савчука у п'ятницю 10 лютого о год 6 вечора. Квитки можна тільки купити до 7 лютого. 675-7491 Софія, 675-8244 Парафіяльне бюро.

Friday, February 10th at 2012 at 130 Frood Road. Tickes available until February7, 2012.

UKRAINIAN \$10 DELICIOUS LUNCHEON SPECIAL, February 16, Special includes, 3 pierogies, 2 cabbage rolls, sausage, sauerkraut, Borscht (beet soup), and beverage. All St Mary's food is homemade in our church kitchen. To pre-order bulk take outs, or arrange a group table call: Kitchen 705-675-1581 or Office 705-675-8244

ЙОРДАНСЬКІ ВІДВІДИНИ З СВЯЧЕНОЮ ВОДОЮ – За старинним звичаєм отці душпастирі будуть в тому році відвідувати всіх парафіян зі свяченою водою від 19 січня до 15 лютого.

SOUL SATURDAY- SOROKOUSTY It is our tradition to remember the souls of our reposed at Memorial Services on Soul Saturdays. The first such Saturday is rapidly approaching: February 18 (the day before Sunday of Last Judgment). Afterwards, three are during Lent, one on the Saturday before Pentecost and again one in November. Please update your Family Memorial List and return them to the parish office. Also, please use blue special offering envelop for your offering. One offering for Sorokousty suffices for the year's services. May the memory of our ancestors be everlasting.

ЗАДУШНА СУБОТА За два тижні (18 лютого – субота перед Неділею Страшного Суду) – Парастас о год. 10-ій. Це перша Задушна Субота в році. Ще три припадають и Вел. Пості, раз в суботу Зелених Свят, і раз в суботу перед святом Св. Димитрія. Поминальні списки імен треба доповнити і з пожертвою (сині конвертки на Особливу Пожертву – Сорокоусти) зложити на тацу або принести до парафіяльного бюра. Одна пожертва покриває відправи всіх задушних субот року. Вічна їм пам'ять!

BLESSING OF HOMES – will continue this week until February 15.

RECEIVING HOLY COMMUNION – Anyone wishing to receive the Holy Communion should first go to the confession. Then the proper way to receive Holy Communion is to fold your arms over your chest, open your mouth wide and tilt your head back, (we ask not to cross yourself at the chalice, please do so earlier). Under no circumstances are you to take the host off the spoon. The priest will drop the host into your mouth.

Nine Things That Make Us Catholic by Thomas H. Groome

3) Sacramental outlook

A youth ministry poster from my own distant youth said wisely, "God never makes junk." As with its outlook on the person, Catholic faith sees all of God's creation as essentially good. Likewise, whatever humans create as participants in God's creativity, though it can be misused for destruction, is never inherently evil. Here is why Catholicism has never condemned dancing, singing, celebrating, good food, even alcohol and Catholics can have a little more fun. Yes, everything can be abused but all is first a gift (*gratia*) of God. Similarly, we can embrace our own lives in the world as meaningful and worthwhile, not because of our efforts but by the grace of God. This graciousness of life in the world finds its high point in the sacramental principle that is so core to Catholic faith. This begins with the conviction that God reaches out to us and we respond through the ordinary and everyday of life, through the created order, through our relationships, through all our good efforts and the experiences that come our way. Climaxed by the seven great sacraments that we celebrate in Church, the sacramental principle encourages Catholics "to see God in all things" (St. Ignatius of Loyola). Indeed, this sacramentality of life was heightened by Jesus Christ, God's greatest Sacrament to the world. And as Church we celebrate seven climactic "signs and instruments by which the Holy Spirit spreads the grace of Christ" (*Catechism* #774), with Eucharist being "the sacrament of sacraments" (St. Thomas Aquinas). But the seven sacraments should encourage in Catholics a sacramental outlook on all of life, to ever recognize "the more in the midst of the ordinary."

4) Catholics cherish Scripture and Tradition

A battle cry of the original Protestant Reformers was "*scriptura sola*," that "scripture alone" is the source of God's revelation. In response to the Reformers, the Council of Trent reaffirmed the centrality of sacred Scripture as "the norm of norms" for Christian faith. But it reiterated that Christian *Tradition*, representing the time-tested truths that emerge over the Church's history, is also a "fountain" of divine revelation. This was Catholicism's way of insisting that the Holy Spirit is ever present with the Church, helping to deepen our understanding and to address new questions and circumstances with the wisdom of Christian faith. Now, let's be honest. Our Protestant brothers and sisters have been far more faithful in cherishing the Bible than have Catholics. But another gift of Vatican II was to call Catholics back to the Bible and to recenter it at the core of our faith. The Council also reiterated the Catholic conviction that Scripture and Tradition must be interpreted within the community of faith, the Church. In fact, Scripture, Tradition and Church "are so linked and joined together that one cannot stand without the others"; they "all work together...under the action of the Holy Spirit" for "the salvation of souls" (*Divine Revelation* #9 and 10). As Catholics, we interpret Scripture and Tradition within the Church, guided by its teaching magisterium the pope and bishops in union with him.

5) Catholics embrace holistic faith

Jesus preached the great commandment of love as requiring one's whole person all of mind, heart and strength. That old *Baltimore Catechism* answer to "Why did God make you?" reflected such a holistic sense of Christian faith: "to know, love, and serve" God in this life and be happy forever in the next. Christian faith demands our whole being head, heart and hands. There is no aspect of our lives from which our faith can be excluded. It should permeate every nook and cranny, on Mondays as well as Sundays. Likewise, faith should be exercised on every level of existence the personal, interpersonal and political. Christians should live as disciples of Jesus in every circumstance. Again, the Protestant Reformers had emphasized that "faith alone" saves. They were trying to correct the undue Catholic emphasis of the time on doing certain pious practices as a way to "earn" salvation. And they had a point! Yet, Trent affirmed that indeed we are saved by faith in God and in Jesus Christ, but this faith must express itself in good works. As Jesus had counseled, we don't enter the kingdom by *confessing* Jesus as Lord but by *doing* the will of God (see Matthew 7:21). Or, to quote the Letter of James, "Faith without works is dead" (2:17). *More next week.*

Притча про митаря і фарисея є чудовою ілюстрацією наших відносин із Богом, ближнім і самими собою. Від самого початку, євангелист Лука конкретно вказує на тих, кому Христос адресує цю притчу: „Для деяких, що були себе певні, що вони ніби праведні, і за ніщо мали інших” Лк. 9, 18.9). Не стосується це лише фарисеїв та законочителів, але кожного, хто заспокоївся у духовному житті, хто каже собі „спочивай душе моя, бо натрудився, напостився, намолився, нікого не вбив, не вкрав, не чужоложив, як роблять інші.” Це одна з

найпоширеніших помилок в духовному житті, хвалитися Богові тим, що він і так знає, замість того, щоб заглянути у себе, в темні кутки свого серця, і дозволити Богові пролити світло на нас, якими ми є насправді.

Хто-зна, можливо євангелист Лука сприйняв цю історію, як притчу, але немає ніяких підстав вважати, що вона була вимислом. Цілком ймовірно, що Той, що знає тайну кожного людського серця, Ісус Христос міг стати свідком такої молитви у Єрусалимському храмі. Те, що для більшості закрите, особиста молитва, є для Бога чимось очевидним та явним. Більше того, сьогодні той же Христос, що „вчора, сьогодні і завтра є той самий" (Євр.13.8), бачить нас по-шшому, ніж сприймають нас наші ближні, такими, якими ми є насправді.

Два чоловіки зайшли до храму молитися, але молився один, а інший спотворив до невпізнання те, що називається молитвою. Один зайшов до храму за покликком серця, а інший за покликком свого „єго". Один молився до Бога, а інший молився до себе. Один себе вважав боржником перед Богом, а інший намагався зробити своїм боржником Бога. Один дякував Богові за те, що не такий як інший, а другий перепрошував Бога, що є гіршим від інших.

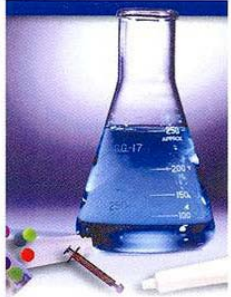
Хто з них отримав те, за чим прийшов до храму? Той хто знав, що є нічим супроти Бога, той, хто не дивився ні на кого, а „очей навіть звести до неба не міг". Той, в храмі стояв найдалше, але до Бога найближче. В кінцевому рахунку кожен вийшов із храму із тим, за чим прийшов: митар отримав прощення, а фарисей вийшов із почуттям виконаного обов'язку нагадати Богові істину про самого себе, що є хорошою людиною. Митар отримав щось від Бога, а фарисей щось дав сам собі: відчуття самодостатності і вдоволення. Чому Господь обдаровує митаря, а фарисея „відпускає з порожніми руками" (Лк.1, 53), бо „серцем сокрушеним і смиренним Бог не погордить" (Пс. 50). А якщо людина є вмістилищем серця гордого, то і стягаємо на себе, навіть і на молитві, осуд Божий. Гордість є стіною між нами і Господом Богом, що не дає нам ані почути Бога, ані Богу обдарувати нас благодаттю.

Чому не називаємо цю притчу „Про фарисея і митаря"? Назва притчі „Про митаря і фарисея" перегукується з висновком Ісуса наприкінці розповіді: „Кожен, хто підноситься, - буде понижений, хто ж понижується, - той піднесеться"(Лк.18.14). І дійсно, більше місця у притчі дається фарисею, який дійсно мав що про себе сказати. Більше того, все сказане ним було правдою: і про піст, і про десятину. Більшість з нас, якщо і постять у середу і п'ятницю про десятину воліють якось не згадувати. Але все ж таки, у назві притчі першим стоїть митар, бо його піднесено через особисте приниження. Митар молився небагатослівно, але щиро. Він визнав себе грішником, а фарисей праведником. Не важливо що ти робиш, важливо ким ти є насправді. Це завжди найкраще оцінить Бог, а не людина.

Для всіх і кожного притча „Про митаря і фарисея" є практичним посібником того, як потрібно і як не треба молитися, що потрібно просити та за що дякувати. Окрім цього, вона навчає нас як потрібно каятися: відчуваючи неміч свою, а не ближнього. Фатальною помилкою у духовному житті є приписувати собі всі особисті заслуги і досягнення, знаючи, що „Всяке добре даяння й усякий досконалий дар згори сходять від Отця світла" (1 Як. 1-17)

Тому, дивлячись на тих двох чоловіків у храмі віднайдімо себе, застановімся, чи ми часом не є подібні до фарисея, що знав, як і що треба робити, але через гордість та самозаспокоєння залишився ні з чим. Краще будьмо „митарями", що роблячи щось зле, знаходять сили і бажання отримати прощення гріхів від того, кого зі скрушеним серцем називаємо Милостивим".

Lougheed Funeral Homes	JACKSON & BARNARD Funeral Home
"People Caring for People"	
673-9591	673-3611

Plaza 69 PHARMACY	I.D.A.	
Walter Mozek, B.Sc.Pharm. Certified PCCA Aseptic/Compounding Pharmacist		
705-522-2121		
1935 Paris Street (Plaza 69 Mall) Sudbury, Ontario P3E 3C6		
OPEN DAILY UNTIL 10PM 365 DAYS A YEAR Free Prescription Delivery		